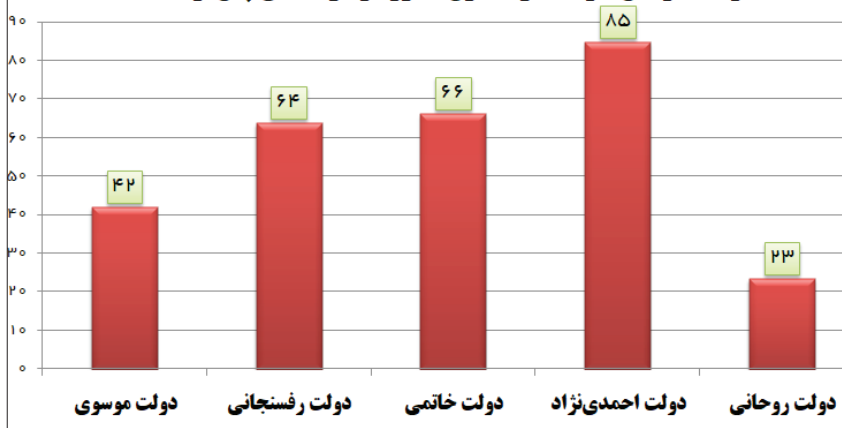
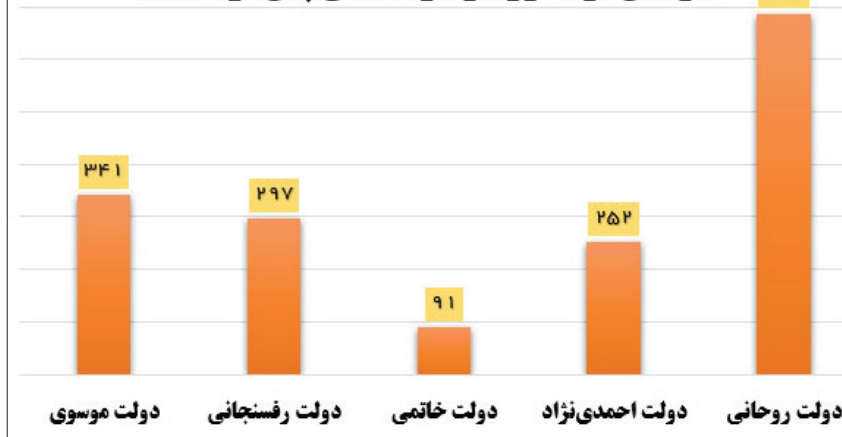

درصد افزایش ظرفیت تولید برق کشور در دولت‌های پس از انقلاب

نمودار شماره ۳

افزایش نرخ ارز در دولت‌های پس از انقلاب

نمودار شماره ۴

شاخص	واحد	تیر ۱۳۹۲	تیر ۱۴۰۰	درصد تغییر	مبلغ تغییر
قیمت دلار	تومان	۳۲۷۱	۲۴۵۱۸	۶۴۹	۲۱۲۴۷

جدول شماره ۶

دولت	نرخ ارز ابتدای دوره	نرخ ارز انتهای دوره	درصد افزایش
دولت موسوی	۲۷۰	۱,۱۹۲	۳۴۱
دولت رفسنجانی	۱,۱۹۲	۴,۷۳۱	۲۹۷
دولت خاتمی	۴,۷۳۱	۹,۰۲۴	۹۱
دولت احمدی‌نژاد	۹,۰۲۴	۳۱,۸۰۷	۲۵۲
دولت روحانی	۳۲,۷۱۰	۲۴۵,۱۸۰	۶۴۹

جدول شماره ۷

کرد، تکمیل کمبود تولید برق کشور حداقل دو سال زمان می‌برد، یعنی دولت رئیسی تا سال آینده هم مجبور است چوب کم‌کاری دولت گذشته را بخورد.

پس از مصرف، تولید و عرضه برق مهم‌ترین چالش کشور است. پرواضح است که اگر توسعه ظرفیت‌های شبکه برق متناسب با نیازهای کشور نباشد، قطعی برق اجتناب‌ناپذیر خواهد بود. در این خصوص برنامه ششم توسعه در مواد مختلف به موضوع توسعه ظرفیت‌های شبکه برق کشور اشاره می‌کند.

اما بررسی آمارها نشان می‌دهد در حالی برنامه ششم توسعه دولت را مکلف کرده طی سال‌های ۱۳۹۶ تا ۱۴۰۰ ظرفیت شبکه برق کشور را ۲۵ هزار

مگاوات افزایش دهد، اما ظرفیت شبکه برق کشور از ۷۶ هزار و ۴۲۸ مگاوات در سال ۱۳۹۵ با افزایش ۸ هزار و ۹۰۶ مگاواتی به ۸۵ هزار و ۳۳۴ مگاوات رسیده است. این عقب‌ماندگی بسیار قابل توجه و چشمگیر از تکالیف برنامه موضوعی است که قطعاً در خاموشی‌های اخیر نقش دارد؛ اما مورد دیگر، سهم نیروگاه‌های تجدیدپذیر و پاک است که در این خصوص نیز برخلاف تکالیف برنامه ششم، سهم این بخش در حال حاضر ۱/۱ درصد است و فاصله چشمگیر با رقم ۵/۵ درصد دارد.

اما مقایسه مجموع ظرفیت نصب‌شده شبکه نیروگاهی کشور در دولت‌های مختلف نیز نشان می‌دهد طی سال‌های ۱۳۶۸ تا ۱۳۹۹ دولت احمدی‌نژاد طی دوره ۸ ساله خود با توسعه ۶۸

درصدی ظرفیت شبکه نیروگاهی کشور رتبه اول را در بین دولت‌های مختلف دارد. پس از آن، دولت خاتمی با توسعه ۶۰/۴ درصدی ظرفیت نیروگاهی کشور در رتبه دوم و دولت مرحوم هاشمی رفسنجانی نیز با توسعه ۵۵/۲ درصدی ظرفیت نیروگاهی ایران، رتبه سوم را دارد؛ اما طی دوره ۸ ساله دولت گذشته ظرفیت شبکه نیروگاهی کشور تنها ۲۱/۴ درصد توسعه پیدا کرده است.

طبق آمارها، در سال اول دولت هاشمی رفسنجانی ظرفیت شبکه نیروگاهی کشور ۱۴ هزار و ۴۴۲ مگاوات بوده که این میزان بعد از ۸ سال و در زمان تحویل دولت به ۲۲ هزار و ۴۲۰ مگاوات رسیده، در دولت خاتمی این ظرفیت در سال اول ۲۳ هزار و ۲۵۷ مگاوات بوده که در زمان تحویل دولت به ۳۷ هزار و ۳۰۰ مگاوات رسیده، در دولت احمدی‌نژاد در سال اول ظرفیت شبکه نیروگاهی ۴۱ هزار و ۳۲ مگاوات بوده که در زمان تحویل دولت به ۶۸ هزار و ۹۴۱ مگاوات رسیده بود اما دولت روحانی با رشد اندک، ظرفیت تولید برق را در هشت سال به ۸۵ هزار مگاوات رساند.

با بروز خاموشی‌های گسترده در سال‌های اخیر، مسئولان دولت دوازدهم تلاش داشتند مواردی همچون گرمای هوا یا استخراج رمزارز را عامل کمبود برق معرفی کنند، اما واقعیت آن است که کم‌کاری دولت در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۴۰۰، دلیل اصلی خاموشی‌ها است.

بر اساس آمار وزارت نیرو، دولت گذشته در بین دولت‌های پس از انقلاب، کمترین میزان توسعه ظرفیت تولید برق کشور را انجام داده است.

از ابتدای سال ۱۳۹۲ تا پایان سال ۱۳۹۹ ظرفیت اسمی تولید برق کشور فقط ۲۳ درصد افزایش یافت که در بین دولت‌های پس از انقلاب، با فاصله بسیار، بدترین عملکرد محسوب می‌شود.

موفق‌ترین دولت در افزایش ظرفیت اسمی تولید برق کشور، دولت احمدی‌نژاد بود که در هشت سال عملکرد خود ظرفیت تولید برق را ۸۵ درصد افزایش داد.

دولت خاتمی هم ظرفیت تولید برق کشور را ۶۶ درصد، دولت مرحوم هاشمی رفسنجانی ۶۵ درصد و دولت میرحسین موسوی ۴۲ درصد افزایش داده بودند. (نمودار ۳)

کم‌کاری دولت گذشته در توسعه ظرفیت تولید برق کشور، سبب شده که پس از دو دهه مجدداً خاموشی‌ها به مردم تحمیل شود.

از آنجا که توسعه ظرفیت نیروگاهی کشور، فرایند کوتاه‌مدتی نیست، این مشکل حداقل تا یکی دو سال دامنگیر مردم ایران خواهد بود و دولت سیزدهم ناچار است فوراً در ابتدای فعالیت خود با سرمایه‌گذاری شدید در صنعت برق، برای سال آینده فکری بکند تا اهمال هشت‌ساله دولت گذشته را بتواند جبران کند.